

תזרתי אביגדור

זולאים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספטר
איורים: מירי וינרב

פְּרֻשֶׁת חַיֵּי שָׂרָה תשפ"ה

איך עוזרים לטני?

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה
להנצחות: 02-966-5295

פְּרִשֶׁת חַיֵּי שָׁרָה תשפ"ה אִיךָ עוֹזְרִים לַשָּׁנִי?

אבא, שימי ואיצי סימו את תפלת 'עלינו לשבח', כשלתע הם שמעו 'קלאפ' עצמתי מכון הבימה. הם נשאו את עיניהם לכון, וראו יהודי שאותו לא הכירו, שפתח ואמר:

"מוירי ורבויסי! יהודים רחמונים בני רחמונים, לאחרונה אבחנתי לא עליכם ולא עלינו עם מחלת האלצהיימר בשלביה המקדמים. כתוצאה מכך, פטרתי ממשרתי כפקח תעופה, וכרגע אין לי איך לפרנס את משפחתי. בנוסף, בשבוע הבא, שלוש מבנותי מתחתנות בשעה טובה ומצלחת, ונכון לעכשו אין לנו כלום, אפלו עבור ההוצאות המינימליות ביותר. הייליגע יידן, אנא מכם! כל תרומה תעזור! שהקדוש ברוך הוא יברך אתכם בשפע פרנסה, ושתזכו לכל הישועות והברכות הכתובות בתורה הקדושה."

לאחר שסים את נאמו הקצר, החל האיש להסתובב ברחבי בית הכנסת, כשמטבעות מצלצלות בתוך כף ידו. אבא הכניס את ידו לכיסו הימני, ולאחר מכן החל לדפק על כיסי חליפתו.

"אבא, הכל בסדר?" שאל שימי.

"אוי, שכחתי בבית את הארנק," אמר אבא בצער. במקביל, האיש סים את הסבוב בבית המדרש, ונגש שוב לבימה, ונתן 'קלאפ' נוסף.

"מוירי ורבויסי! יהודים רחמונים בני רחמונים, לאחרונה אבחנתי לא עליכם ולא עלינו עם מחלת האלצהיימר בשלביה המקדמים. כתוצאה מכך, פטרתי ממשרתי כפקח תעופה..."

כלם הביטו בצער ביהודי המסכן, ורבים הרימו את תרומתם בשנית, בעוד האיש עורף סבוב נוסף ברחבי בית הכנסת. בינתיים, אבא דפדף לסוף הסדור ופתח באמירת תהלים.

בינתיים, לפני שהאיש יספיק לדפק על הבימה בפעם השלישית, נגש אליו גבאי בית הכנסת והסביר לו בקול רך שהוא כבר הודיע את הודעתו, והציע לו טרמפ הביתה.

כעבר כמה דקות, אבא סגר את הסדור. "אוקי ילדים, אתם מוכנים לחזר הביתה?"

”אבא, שאל איצי, לאחר שהחזירו את הסדורים למקומם ועזבו את בית המדרש.
”בדרך כלל אינך נוהג לומר תהלים לאחר התפלה. מה יום מיוחד?”
”האם תפתעו לשמע שהתשובה לשאלה הזו קשורה לפרשת השבוע?” שאל אבא
הבנים חיכו. בארץ פלא, תשובותיו של אבא תמיד היו קשורות איכשהו לפרשת
השבוע.

”בתחלת פרשת חיי שרה, כשאברהם אבינו בקש לקבר את שרה אמנו במערת
המכפלה, הוא נגש לבני חת ובקש מהם שייבקשו עבורו מעפרון שימכרו לו את
מערת המכפלה. אך הוא לא רק בקש שייבקשו, לשון הפסוק הוא 'שמעוני ופגעו לי

בְּעֶפְרוֹן בֶּן צַחַר'. אַבְרָהָם בִּקֵּשׁ שְׂיֵאִיצוּ בְּעֶפְרוֹן שְׂיִמְכֹר לוֹ אֶת הַשְּׂדֵה וְהַמְעָרָה. הוּא לֹא הִסְתַּפֵּק בְּכֶךָ שְׂיִמְסְרוּ לוֹ אֶת הַהוֹדָעָה, אֲלָא עָשָׂה כָּל מָה שֶׁהוּא יָכוֹל כְּדִי לְקַנּוֹת אוֹתָהּ. וּמִדּוּעַ? כִּי אַבְרָהָם אָבִינוּ עָסַק בְּעִשְׂוֵיֵת חֶסֶד עִם שָׂרָה אִשְׁתּוֹ, וְכִשְׁעוֹשִׁים חֶסֶד עִם יְהוּדִי, לֹא מִסְפִּיק לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ קָטָן וּבְכֶךָ לְצַאֵת יְדֵי חוּבָה, אֲלָא צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל שְׂבִיכְלֵתָנוּ לַעֲזֹר לוֹ, בְּדִיּוֹק כְּפִי שֶׁהַגָּבַי נִגַּשׁ אֶל הָאִישׁ כְּדִי לַעֲזֹר לוֹ וּלְהַסִּיעוֹ לְבֵיתוֹ.

"אָךְ לֹא רַק זֶה. גַּם כְּשֶׁהִשְׁנִי זָקוּק לַעֲזָרָה, וְאֲנַחְנוּ בְּטוּחִים שְׂאִין לָכֶם כִּי־צַד לַעֲזֹר לוֹ, תִּמְיֵד אֶפְשֶׁר לְהִתְפַּלֵּל עָלָיו. וְלִכֵּן, כְּאֲשֶׁר רָאִיתִי שְׂאִין לִי עָלֵי כֶסֶף לְתֵת לְיְהוּדֵי הַזֶּה, מִיָּד פְּתַחְתִּי תְהִלִּים וְהִתְחַנַּנְתִּי לֵה' שְׂיִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה וּפְרֻנְסָה בְּרוּחַ. אֲמַנָּם לֹא יִכְלַתִּי לַעֲזֹר לוֹ בְּיָדִי, אֲבָל הֲלֹא ה' יִתְבָּרַךְ הוּא הַרְבֵּה יוֹתֵר חֶזֶק מִמֶּנִּי, וְלֹא עוֹלָה לִי כֶסֶף לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיַעֲזֹר לְאִישׁ."

"אָבָא," אָמַר שִׁימִי. "זֶה מְזָכִיר לִי אֶת מָה שֶׁאֲמַרְתָּ לָנוּ בְּשֵׁם ר' אַבִּיגָדוֹר מִיֵּלָר, שֶׁבְּכָל פְּעַם שְׂרוּאִים אוֹ שׁוּמְעִים אֲמַבּוּלָנִס עִם סִינְרוֹת, צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל עַל הַיְהוּדֵי הַחוּלָה שֶׁנִּמְצָא בְּפָנִים."

"נִכּוֹן מְאוּד!" אָמַר אָבָא. "אָדָם יָכוֹל לְרַאוֹת אֲמַבּוּלָנִס וְלַחֲשֹׁב לַעֲצָמוֹ: 'מָה אֲנִי כֹבֵר יָכוֹל לַעֲזֹר לְאִישׁ הַזֶּה? הֲלֹא הַפְּרַמְדִיקִים יוֹדְעִים לְטַפֵּל בּוֹ מְצִין, וּבְכֻלָּל, אִין לִי לֹא אֶת הַיָּדַע וְלֹא אֶת הַצִּיד הַנִּדְרָשׁ כְּדִי לַעֲזֹר לְיְהוּדֵי שֶׁנִּמְצָא שָׁם.' אֲבָל זוֹ טְעוּת גְּדוֹלָה, כִּי יְהִי מָה שְׂיִהְיֶה, לְכָל הַפְּחוֹת אֶפְשֶׁר לוֹמַר פָּרַק תְּהִלִּים עֲבוּר הָאִישׁ, וּלְהוֹסִיף כְּמָה מְלִים שֶׁל תִּפְלָה לֵה', לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיַעֲזֹר לוֹ."

עֵבֶת עוֹלָם וְחֶבְרָה!

נָשׁוּב וּנְחַדֵּד:

- מָה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁמִּיִּשְׁהוּ מְבַקֵּשׁ מֵאֲתָנוּ עֲזָרָה?
- אִיךְ אֶפְשֶׁר לַעֲזֹר לְיְהוּדֵי בְּכָל יַעַת וּבְכָל מְצָב, וְזֶה לֹא מְשַׁנָּה הֵיכָן הוּא נִמְצָא וְלָמָּה הוּא זָקוּק?